

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Chistol)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎN C H E I E R E

26 septembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Sergiu Malfi, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Gojan împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne, privind contestarea actului administrativ, recalcularea vechimii în muncă, împotriva deciziei din 5 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La data de 11 iulie 2016 Ion Gojan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind obligarea pârîtului să recalculeze și să includă în vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei perioada de activitate în funcția de inspector al Secției combatere a crimei organizate și corupție în județul Tighina a Direcției de combatere a crimei organizate și corupție a IGP pentru perioada 18 februarie 2000 – 7 septembrie 2001, cu avantaje, în corespundere cu pct.4 alin.2 din Hotărîrea Guvernului nr.372 din 18 iunie 1993 cîte o zi și jumătate vechime în muncă pentru fiecare zi de aflare în zona de securitate, a recunoaște dreptul de a beneficia de pensie pentru vechime în serviciu începînd cu data de 28 iunie 2016.

În motivarea acțiunii reclamatul a indicat că la 28 aprilie 2016, a depus un raport la Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat recalcularea și includerea în vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei pe linia MAI, perioada de activitate în funcția de inspector al Secției combatere a crimei organizate și corupție a IGP pentru perioada 18 februarie 2001 – 7 septembrie 2001, cu avantaje, în corespundere cu pct.4 alin.2 din Hotărîrea Guvernului nr.372 din 18 iunie 1993 cu privire la principiile de activitate și protecție socială a observatorilor militari și contingentului pentru regimul de încetare a focului și securitate în zona de conflict, potrivit căruia durata serviciului permanent din subdiviziunile de poliție dislocate în mun.Bender și r.Dubăsari în

perioada regimului de securitate în zona conflictului armat se include în vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei, luându-se în calcul câte o zi și jumătate vechime în muncă pentru fiecare zi de aflare în zona de securitate.

Prin scrisoarea IGP al MAI, nr.34/3-1034 din 13 mai 2016, s-a comunicat evaziv că recalcularea solicitată se efectuează după eliberarea din serviciu, la cererea titularului acestui drept.

La data de 1 iunie 2016, a depus un alt raport prin care a cerut să i se comunice care este stagiul său de muncă la situația zilei de 1 iunie 2016 și totodată dacă la situația zilei de 28 iunie 2016 o să aibă posibilitatea să beneficieze de pensie pentru vechime în serviciu.

În conformitate cu scrisoarea nr.34/3-1415 din 28 iunie 2016, instituția angajatoare i-a comunicat faptul că la situația zilei de 1 iunie 2016, vechimea calendaristică în cadrul subdiviziunilor MAI constituie 21 ani 6 luni 09 zile.

De asemenea i s-a comunicat că în corespundere cu prevederile art.13 alin.1 lit.a) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544-XII din 23 iunie 1993, la data la care a făcut referință, de dreptul la pensie pentru vechime în serviciu, pot beneficia militarii care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne care pînă la 1 iulie 2016 au o vechime în serviciu de cel puțin 22 ani 6 luni. Astfel, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei, în cazul său, urmează a fi luat în calcul vechimea calendaristică în cadrul subdiviziunilor MAI. Astfel, perioada indicată, urmează a fi calculată cu avantaje la stabilirea pensiei pe linia MAI în cazul probării cu acte confirmatorii a executării permanente a atribuțiilor funcționale, cât și dislocării subdiviziunii în care a activat, nemijlocit în zona de securitate.

A menționat că răspunsul dat este unul irațional în condițiile în care Secției combatere a crimei organizate și corupție în județul Tighina a Direcției de combatere a crimei organizate și corupției a IGP, în care a activat în perioada 18 februarie 2000 – 7 septembrie 2001, a fost în subordinea MAI.

Prin urmare, consideră că se constată faptul că IGP al MAI a refuzat în calcularea perioadei de activitate în funcția de inspector al Secției combatere a crimei organizate și corupției în județul Tighina a Direcției de combatere a crimei organizate și corupției a IGP pentru perioada 18 februarie 2000 – 7 septembrie 2001, cu avantaje, câte o zi și jumătate vechime în muncă pentru fiecare zi de aflare în zona de securitate, în corespundere cu pct.4 alin.2 din Hotărîrea Guvernului nr.372 din 18 iunie 1993.

Drept consecință, IGP al MAI nu a recunoscut dreptul său la pensie pentru vechime în serviciu, dobîndit din data de 28 iunie 2016.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor reclamantului a solicitat declararea ilegală a răspunsului Inspectoratului general de Poliție al MAI, nr.34/3-1415 din 28 iunie 2016, a obliga IGP al MAI să efectueze recalcularea vechimii în muncă cu includerea în ea a avantajelor, câte o zi și jumătate vechime în muncă pentru fiecare zi de serviciu, în corespundere cu pct.4 alin.2 din Hotărîrea Guvernului nr.372 din 18 iunie 1993 cu privire la principiile de activitate și protecție socială a observatorilor militari și contingentului pentru regimul de încetare a focului și securitate în zona de conflict, pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Secției combatere a crimei organizate și corupției în județul Tighina a Direcției de

combatere a crimei organizate și corupției a Inspectoratului General de Poliție, pentru perioada de activitate 18 februarie 2000 – 7 septembrie 2001.

Prin încheiere protocolară din 27 octombrie 2016, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu, Ministerul Afacerilor Interne.

Prin hotărârea din 12 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Ion Gojan, s-a declarat ca neîntemeiat răspunsul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM, nr.34/3-1415 din 28 iunie 2016.

S-a obligat Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM, să efectueze recalcularea vechimii în muncă a lui Ion Gojan, cu includerea avantajelor, câte o zi și jumătate vechime în muncă pentru fiecare zi de serviciu, în corespundere cu pct.4 alin.2 din Hotărârea Guvernului nr.372 din 18 iunie 1993 cu privire la principiile de activitate și protecție socială a observatorilor militari și contingentului pentru regimul de încetare a focului și securitate în zona de conflict, pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Secției combatere a crimei organizate și corupției în județul Tighina a Direcției de combatere a crimei organizate și corupției a Inspectoratului General de Poliție, pentru perioada de activitate 18 februarie 2000 – 7 septembrie 2001.

Prin decizia din 11 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI ca fiind neîntemeiat și s-a menținut hotărârea din 12 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Gojan împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI privind recalcularea vechimii în muncă și recunoașterea dreptului de beneficiere de pensie pentru vechimea în muncă cu includerea în ea a avantajelor.

Prin decizia din 28 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Sergiu Malî și s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău cu remiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 5 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI și s-a menținut hotărârea din 12 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Gojan împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne, privind recalcularea vechimii în muncă și recunoașterea dreptului de beneficiere de pensie pentru vechimea în muncă cu includerea în ea a avantajelor, fără modificări.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat că hotărârea primei instanțe este una legală și întemeiată. Argumentele invocate de către apelant reprezintă o reiterare a celor invocate în instanța de fond, care le-a cercetat minuțios și a apreciat corect.

A constatat că instanța de fond a emis o hotărâre legală și întemeiată, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material, cu respectarea normelor de drept procedural, iar argumentele invocate în cererea de apel sunt nefondate.

La 31 iulie 2018, Inspectoratul General al Poliției al MAI, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii din 12 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a deciziei din 5

iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

Ca temei de declarare a recursului a menționat prevederile art.432 alin.2 lit.c) Cod de procedură civilă.

În susținerea recursului recurentul a indicat că instanța de apel interpretând eronat normele de drept tipice speței, a respins apelului declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI și a menținut hotărârea instanței de fond.

A menționat că atât instanța de apel, cât și instanța de fond, nu a dat apreciere faptului că perioada indicată în cererea de chemare în judecată a reclamantului urmează a fi calculată cu avantaje la stabilirea pensiei pe linia Ministerului Afacerilor Interne, exclusiv în cazul probării cu acte confirmatorii a exercitării permanente a atribuțiilor funcționale cât și dislocării subdiviziunii în care persoana a activat nemijlocit în zona de securitate.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 5 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 29 iunie 2018 (f.d.170) lipsind însă date privind recepționarea acesteia, în circumstanțele menționate, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI la 31 iulie 2018, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh